

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Lojkáskové a soudců JUDr. Blaženy Škopkové a Mgr. Vladimíra Soukupa v právní věci žalobce: **Česká pojišťovna a.s., IČO 45272956**, se sídlem v Praze 1, Spálená 75/16, zastoupeného Mgr. Janem Ševčíkem, advokátem se sídlem v Praze 5, Na Královně 862, proti žalovanému: **CENEP Tanks, s.r.o., IČO 24202029**, se sídlem ve Slaném, Ouvalova 390/5, zastoupeného JUDr. Janem Holubem, advokátem se sídlem v Kladně, Kleinerova 24, o zaplacení částky 234.703,63 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti výroku III. o nákladech řízení rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 19. října 2016, č. j. 207 C 16/2016-205

t a k t o :

- I. Výrok III. o náhradě nákladů řízení rozsudku soudu I. stupně **se mění** tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- II. Žalobce **je povinen** nahradit žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 5.965,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

O d ů v o d n ě n í :

Ve shora označené věci soud I. stupně napadeným rozsudkem uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 57.259,- Kč s příslušenstvím (výrok I.), co do zbytku, tj. 177.444,63 Kč s příslušenstvím žalobu zamítl (výrok II.) a dále rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 84.244,- Kč k rukám zástupce žalobce do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok III.). Nákladový výrok III. soud odůvodnil odkazem na ust. § 146 odst. 2 větu druhou občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) s tím, že pokud vzal žalobce původně oprávněný návrh částečně zpět na základě toho, že bylo buď plněno dodatečně, nebo se žalobce zmýlil v názoru na zánik své pohledávky započtením, nelze žalobci přičítat procesní zavinění za zpětvzetí žaloby a naopak je třeba procesní zavinění přičíst k tíži žalovaného. Proto soud prvního stupně žalobci přiznal náhradu nákladů ve výši dle procesního úspěchu ve věci, tj. 60,2 %, tedy celkem 84.244,- Kč (dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů, z postupně ponižované tarifní hodnoty, tedy odměna za 6 úkonů právní služby ve výši 6 x 11.900,- Kč, 2 úkony právní služby ve výši 2 x 9.260,- Kč a paušální náhrada hotových výdajů za 8 úkonů po 300,- Kč, 16 půlhodin účtovaných jako ztráta času za cesty na jednání a zpět po 100 Kč a jízdné 336,- Kč za jízdu autobusem Praha-Kladno a zpět ke čtyřem jednáním, dále soudní poplatek ve výši 25.891,-Kč to vše včetně DPH, poměrně ponížené dle úspěchu ve věci).

Proti nákladovému výroku III. tohoto usnesení podal žalovaný odvolání, přičemž má za to, že soud prvního stupně pochybil, když uzavřel, že v řízení byl žalobce úspěšný co do 80,1 % a žalovaný v rozsahu 19,9 %. Ohledně částky 258.056,- Kč vzal žalobce žalobu bezdůvodně zpět, ačkoliv dluh žalovaného bez jakékoliv jeho aktivity a bez jakéhokoliv jeho jednání nadále trval. Aby mohla být dle § 146 odst. 2 věty druhé o.s.ř. uložena povinnost žalovanému k náhradě nákladů, musí být žaloba podána důvodně a k jejímu zpětvzetí musí dojít pro chování žalovaného, zpravidla v důsledku splnění požadovaného nároku. K žádnému

takovému chování u žalovaného nedošlo, nedošlo ani k uspokojení žalobce. Z hlediska procesního jde tak o zavinění žalobce a je na místě postupovat dle § 146 odst. 2 věta první o.s.ř. Navrhuje proto, aby žalobci byla přiznána náhrada nákladů řízení pouze dle úspěchu ve věci 2,36 %, tj. ve výši 3.302,60 Kč

Odvoláním nenapadené výroky I. a II., kterými bylo rozhodnuto ve věci samé, nabyly samostatně právní moci (§ 206 odst. 3 o.s.ř.).

Odvolací soud přezkoumal napadený nákladový výrok III. usnesení soudu I. stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, podle ust. § 212 a § 212a o.s.ř., aniž bylo třeba nařizovat jednání (ust. § 214 odst. 2 písm. e/ o.s.ř.), a zjistil, že odvolání je důvodné.

Podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. přizná soud účastníku, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který v řízení úspěch neměl. Dle odst. 2 tohoto ustanovení měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Podle ust. § 146 odst. 1 písm. b) o.s.ř. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku, jestliže řízení bylo zastaveno.

Podle ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).

Předmětem řízení byla žalobcem původně uplatněná pohledávka za žalovaným ve výši 892.019,- Kč s příslušenstvím. Usnesením ze dne 3. 6. 2016, č.j. 207 C 16/2016-136, bylo řízení zastaveno co do částky 299.636,- Kč s tím, že v tomto rozsahu vzal žalobce žalobu částečně zpět. Co do částky 258.056,- Kč s příslušenstvím dle žalobce pohledávka zanikla jednostranným započtením pohledávky žalobce, uplatněné žalobou, vůči nově vzniklé pohledávce žalovaného za žalobcem, a co do částky 41.580,- Kč pohledávka zanikla uspokojením žalobce po podání žaloby. Dále bylo částečným rozsudkem pro uznání ze dne 3. 6. 2016, č.j. 207 C 16/2016-137, rozhodnuto o povinnosti žalovaného zaplatit žalobci částku 357.679,37 Kč s příslušenstvím. Napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o zbytku předmětu řízení tak, že žalovanému byla uložena povinnost uhradit žalobci částku 57.259,- Kč s příslušenstvím a co do zbytku, tj. 177.444,63 Kč, byla žaloba zamítnuta.

Podle zásady úspěchu ve věci pak byl žalobce bezpochyby úspěšný co do 357.679,37 Kč s příslušenstvím, částky 57.259,- Kč s příslušenstvím (neboť v tomto rozsahu bylo žalobě vyhověno) a co do částky 41.580,- Kč (neboť v tomto rozsahu bylo řízení zastaveno pro uspokojení nároku žalobce žalovaným). Naopak bezpochyby neúspěšný byl žalobce co do částky 177.444,63 Kč s příslušenstvím (v tomto rozsahu byla žaloba zamítnuta). Stran úspěchu či neúspěchu ve věci je tak sporná částka 258.056,- Kč s příslušenstvím, ohledně níž vzal žalobce žalobu zpět.

Pokud bylo řízení zastaveno, nevzniká právo na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků, avšak pouze tehdy, jestliže některý z účastníků nezavinil, že řízení muselo být zastaveno. Zavinění je přitom nutno posuzovat výlučně z procesního hlediska, protože nárok na náhradu nákladů řízení je nárokem, který má oporu v ustanoveních práva procesního a nikoli práva hmotného. Zavinil-li účastník zastavení řízení, přizná soud druhé straně náhradu nákladů řízení, které účelně vynaložila k uplatňování nebo bránění svého práva.

Pokud je důvodem zastavení řízení zpětvzetí žaloby, žalobce z procesního hlediska zastavení nezavinil pouze v případě, že byla důvodně podaná žaloba vzata zpět pro chování žalovaného. Obě tyto podmínky, tedy důvodnost podané žaloby a chování žalovaného, které zapříčinilo její zpětvzetí, musí být dány kumulativně.

S ohledem na uvedené by argumentace a závěr soudu prvního stupně o povinnosti žalovaného hradit žalobci náklady řízení obstála, pokud by však došlo k zániku nároku žalobce, uplatněného žalobou, a následnému zpětvzetí žaloby v důsledku chování žalovaného. Tak tomu však v daném případě nebylo.

Žalobce vzal žalobu zpět nejprve co do částky 244.757,- Kč a následně co do částky 13.299,- Kč, přičemž v tomto rozsahu bylo řízení zastaveno. Jako důvod zpětvzetí žaloby uvedl zánik nároku žalobce za žalovaným započtením, přičemž k započtení mělo dojít úkonem žalobce. Ke zpětvzetí žaloby tak došlo v důsledku chování žalobce, kterým svou pohledávku vůči pohledávce žalovaného započtl, nikoli v důsledku chování žalovaného. Bez ohledu na to, zda k zániku nároku žalobce fakticky došlo, to byl žalobce, kdo v důsledku svého úkonu - jednostranného započtení, vzal žalobu částečně zpět co do shora uvedené částky s příslušenstvím a procesně tak zavinil zastavení řízení.

Odvolací soud proto dospěl k závěru, že žalovaný byl v řízení úspěšný i co do částky 258.056,- Kč, neboť žalobce procesně zavinil, že řízení bylo zastaveno a je tak povinen dle § 146 odst. 2 věty první o.s.ř. hradit jeho náklady.

S ohledem na shora uvedené je proto třeba konstatovat, že žalobce byl úspěšný co do částky 456.518,37 Kč s příslušenstvím, tj. co do 51,18 %, naopak žalovaný byl úspěšný co do částky 435.500,63 Kč s příslušenstvím, tj. co do 48,82 %. Vzhledem k tomu, že rozdíl v úspěchu obou stran je zcela nepatrný, shledal soud, že je na místě rozhodnout dle § 142 odst. 2 o.s.ř. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ustanovením § 224 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalovaný byl v odvolacím řízení procesně úspěšný (jeho odvolání bylo vyhověno), a v této fázi řízení mu vznikly náklady související s právním zastupováním advokátem v celkové výši (po zaokrouhlení) 5.965,- Kč (½ mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby, tj. 4.630,- Kč dle § 7 bod 5. a § 11 odst. 2 písm. c) vyhl. č. 177/1996 Sb., 1 režijní paušál za 1 úkon právní služby ve výši 300,- Kč dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky a 21% DPH ve výši 1.035,30 Kč dle § 137 odst. 3 písm. a) o.s.ř.).

Poučení: Proti tomuto usnesení nelze podat dovolání.

V Praze dne 28. března 2017

JUDr. Hana Lojková v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Kazetská